

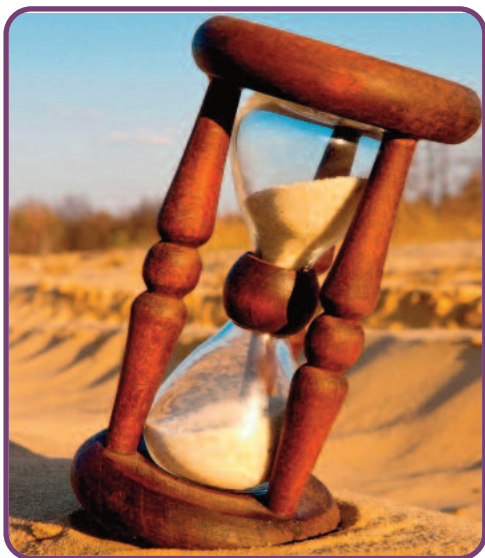
Élő Víz

2015. december 13.
Advent 3. vasárnapja

Beteljesedett az idő

Az első két adventi vasárnapon az időről, annak múlásáról, a jelen pillanat fontosságáról és az örökkévalóságról elméltünk.

Folytassuk ma ezeket a gondolatokat! Az evangéliumi történet szerint Keresztelő János bűnbánatot hirdet és megkereszteli a hozzá érkezőket. A vámosok, a katonák és az egész nép mind ezt kérdezi: „Mit tegyünk?” Megbánták a múltban elkövetett bűnöket, s ennek kifejezéséül megkeresztelkednek. Kérdésüket értelmezhetnénk úgy, hogy a jövőre vonatkozik, azaz tudni szeretnék, milyen módon változtassák meg életvitelüket. De talán helyesebb, ha azt mondjuk, hogy ez a kérdés a jelenre vonatkozik. Megértik, hogy a változást ma kell elkezdni, mert holnap talán már késő. Készek arra, hogy új életet kezdenek, mégpedig ne egy bizonyos idő múlva, hanem most. Lukács evangélista folyamatos jelenként jegyzi le a valószínűleg több héten vagy hónapon át tartó eseményeket, mindazt, amit János tesz. A leírás szerint a jelen pillanatában éli meg mindenki a feszült várakozást, egészen addig, amíg János beszélni nem kezd a jövőről, Jézus közeli fellépéséről.

A szöveget olvasva olyan érzésünk támad, mintha megállni készülne az idő. Természetesen nem az idő áll meg, hanem az idő folytonosságában vannak kitüntetett időszakok. Kegyelmi időnek, megszentelt időnek, ünnepi időnek nevezhetjük ezeket az időszakokat, amelyek kiemelkednek a hétköznapi sorából. A szentírás nyelvén így hangzik ennek megfogalmazása: „Beteljesedett az idő!”

Az advent ilyen időszak. Arra hív minket, hogy felfedezzünk mindennapjainkban a múlhatatlant, a maradandót, a végtelent, az időtlent, az örökkévalót. Mert a mulandó kevésbé értékes, mint az örökkévaló.

A bűnbánat útján

Istenünk, irgalmas Atyánk! Te azért küldted el Fiadat bűnös emberi világunkba, hogy megmutasd számunkra a bűntől való szabadulás útját.

Jézus nélkül soha nem találnánk rá a bűnbánat útjára, nélküle nem találnánk rá a te irgalmadra. Te adod nekünk az adventi időt a bűnbánat idejeként. Érints meg minket irgalmaddal! Bocsáss meg nekünk, akik nem halogatjuk már tovább bűneink beismerését, hanem a bűnbánat egyenes útján indulunk most feléd. Jézus születése egykor nagy változást hozott a világba. Istenünk! Te képes vagy megváltoztatni az embert. Képes vagy a bűnösöket szentté változtatni. Hozz megújulást az én életembe!

Megállni látszik az idő

A görög nyelvben két szó van az időre: a kronosz (ebből származik a kronológia, időrendiség szavunk) az eszközökkel mérhető időt jelenti, amelyben az egymás után következő események zajlanak.

A másik görög szó, a kairosz pedig a mérhetetlen időt, a kegyelmi időt, az isteni tevékenység idejét jelenti. Egy Lüszipposz nevű ókori görög szobrász ezt a bizonyos kairoszt, a különleges időt egyik alkotásán futó fiatalemberként ábrázolja, akinek a feje hátul kopasz, mert akit elhagyott az idő többé meg nem ragadhatja, elöl pedig hajtincs lóg az arcába, hogy aki találkozik vele, megragadhatta őt, az időt. Nagyon érdekes, szemléletes és elgondolkoztató ez az ábrázolás.

A történelem során kegyelmi idő az, amikor a Fiúisten emberré lesz. Meltán mondjuk, hogy ez az esemény az idő teljességében történt. És szintén különleges idő minden advent, amely a Fiúisten jövetelére készít fel bennünket. Felkészít akkor, ha megéljük a pillanatot, felismerjük annak jelentőségét, felfedezzük benne azt az isteni szándékot, amely ki szeretne ragadni bennünket az idő keretéből, a mulandóság állapotából, hogy az örökkévalóra figyeljünk. Miként annak idején sem ismerte fel mindenki a messiási időt, a megváltás idejét, az üdvösség idejét, így van ez napjainkban is.

Amikor szinte megállni látszik az idő, akkor történnek az igazi csodák és a nagy jelentőségű, felejthetetlen események. Vajon én felismerem-e Isten jövetelének idejét?

Advent 3. vasárnapja
SzoF 3,24-18a
Fil 4,4-7
Lk 3,10-18

Hétfő
Szám 24,2-7.15-17a
Mt 21,23-27

Kedd
SzoF 3,1-2.9-13
Mt 21,28-32

Szerda
Iz 45,6b-8.18.1b-25
Lk 7,19-23

Csütörtök
Ter 49,2.8-10
Mt 1,1-17

Péntek
Jer 23,5-8
Mt 1,18-24

Szombat
Bír 13,2-7. 24-25a
Lk 1,5-25

Advent 4. vasárnapja
Mik 5,1-4a
Zsid 10,5-10
Lk 1,39-45